

Izabeltapuit op het fietspad

Vierde waarneming in Zuid-Kennemerland

Op maandag 7 oktober blaast de wind hard uit het oosten, wat de gevoelstemperatuur rond het vriespunt doet voelen. Het is afzien op telpost Parnassia, waar ik samen met mijn vader, Eef Kieft en Jesse Zwart trekvogels sta te tellen. Gelukkig staan we er niet voor niets en is vooral de trek van Sijsjes indrukwekkend, waar er bijna tweeduizend van langs komen vliegen deze dag. Daarnaast komen er maar liefst 7 IJsgorzen en een mooi mannetje Beflijster langs vliegen. Rond kwart over 8, wanneer de zon net een uurtje schijnt, worden we verrast door een geheel witte meeuw: een adulte Kleine Burgemeester vliegt over de zeereep naar zuid! Een bijzondere waarneming, zeker in dit kleed en zo vroeg in het najaar.

In de middag sluit ook Arjan Dwarshuis zich bij ons aan om te kijken of er door de oostelijke wind nog leuke roofvogels naar de kust worden geblazen. Dat blijkt zeker het geval, naast 23 Sperwers en 28 Buizerden komen er ook 3 Visarenden en een Zearend over ons heen gevlogen!

Om half 2 besluiten we de telling te staken en gaan de meesten naar huis. Ik fiets vanaf de telpost nog even naar het

Vogelmeer om op zoek te gaan naar leuke vogels. Op het Vogelmeer zwemmen twee Geoorde Futen en een groepje Huiszwaluwen foerageert op de laatste insecten. In de drie dennenbossen rondom het Vogelmeer ga ik op zoek naar mijn eerste Bladkoning van het najaar. Die blijkt helaas nog niet te zijn gearriveerd, dus ik moet het doen met enkele Vuurgoudhaantjes en een groepje Kruisbekken.

Izabeltapuit met Konijn. Foto: Lars Buckx

Ik fiets verder langs het Vogelmeer richting Groot Olmen. Langzaam fietsend speur ik naar Tapuiten of Paapjes langs het fietspad. Halverwege het fietspad zie ik een Tapuit zitten, die er wel erg licht uit ziet. Ik stop mijn fiets en voel mijn telefoon in mijn broekzak trillen. Met mijn ene hand richt ik mijn kijker op de Tapuit, terwijl ik met mijn andere hand het telefoontje van Arjan Dwarshuis opneem. Arjan vraagt iets over een te checken geluidsopname, maar ik onderbreek hem al snel met “Het is ‘m! Dit is er een!”.

Ik hang mijn telefoon weer op en pak snel mijn camera uit mijn tas. Nadat ik enkele bewijsplaatjes heb gemaakt begint mijn telefoon weer te trillen. Arjan, lichtelijk in paniek: “Wat is er aan de hand? Wat heb je?”. Een Izabeltapuit!

De vogel zit samen met twee gewone Tapuiten op een meter of 20 van het fietspad en valt vooral op vanwege de lichte kleur. Deze tapuit heeft een egale vleugel met een sterk contrasterende zwarte duimvleugel en zit regelmatig rechtop. De vogel vliegt een stukje naar de top van een struik, waarbij ook de brede zwarte eindband op de staart

IZABELTAPUIT Foto: Lars Buckx

opvalt. Ik geef de vogel door via de regionale appgroep en de landelijke pieper en al snel stromen de berichtjes met felicitaties binnen. De Izabeltapuit wordt aan het einde van de middag nog door zo’n 40 mensen gezien. De volgende ochtend blijkt de vogel, ondanks fanatiek zoeken, spoorloos verdwenen. De waarneming is reeds aanvaard door het CDNA en betreft de 15e waarneming van een Izabeltapuit in Nederland en alweer de 4e in regio Zuid-Kennemerland. Op 22 september 2000 werd de 2e Izabeltapuit van Nederland ontdekt op de parkeerplaats bij de Zuidpier van IJmuiden. Die vogel zat hier twee dagen en kon door veel mensen gezien worden. Zowel in 2015 als in 2018 werd een Izabeltapuit wederom bij de Zuidpier gefotografeerd, maar in beide gevallen werd de vogel pas achteraf gedetermineerd.

■ *Lars Buckx*

